

[Tange.]

frihedsberøvelse ét sted; de er næsten lige grove. For mig at se er det måske nok det groveste, at man spærre folk inde, men det er dog også groft, at man hindrer folk i at komme ind på en ejendom, hvortil de har lovlig adgang. Det må være helt oplagt. Både for befolkningens skyld og for folketingets skyld, for politiets skyld og for domstolens skyld var det rart, om man fik disse bestemmelser samlet ét sted, nemlig hvor de hører hjemme: i straffeloven.

Hvis man nu fik bestemmelserne ned på det plan, at frihedsberøvelser foretaget i blokadens hellige navn kun skulle være overtrædelser af politivedtægterne og ikke af straffeloven, ville det formentlig heller ikke være længe, inden man her i folketinget skulle til at flytte voldsforbrydelser over fra straffeloven til politivedtægterne, fordi de også var foretaget under blokader. Det kan ikke være rigtigt. Vil man blokere, vil man demonstrere, så må man overholde landets love og gøre det på en sådan måde, at alle andre borgere, der ikke deltager i blokaderne og i demonstrationerne, også kan være i landet.

Derfor kan vi ikke sige andet, end at vi mener, at det er straffeloven, der bør ændres, og vi henstiller, at alle stemmer for dette beslutningsforslag, således som det nu foreligger.

Gudme (RV):

Hr. Hjortnæs kom med bitre beklagelser mod mig før både i min egenskab af formand for retsudvalget og som ordfører for det radikale venstre i denne sag. Jeg synes, hr. Hjortnæs skyder over målet.

Det forekommer mig, at vi under behandlingen af denne sag i retsudvalget har taget ethvert rimeligt hensyn til alle ønsker, der måtte være om at få belyst sagen. Vi har fulgt såvel hr. Hjortnæs som andre medlemmer af udvalget i alle deres krumspring for at få så dette og så hint oplyst og for at få også denne forsinkelse gennemført og denne forhaling af sagen overstået. Senest jo altså også, hvad angår det identitetsproblem, som hr. Hjortnæs omtalte før, da vi drøftede ændringsforslaget. Også vedrørende denne i mine øjne aldeles urimelige indsigelse, der dér frenkam mod, at vi skulle stemme om det ændringsforslag, vi lige har stemt om,

tog vi en udsættelse af sagens behandling ud over den frist, som folketingets formand havde sat for, at vi skulle afgive betænkning, for at også denne mulighed kunne blive undersøgt.

Så jeg tror nok, at der er rimelighed i at sige, at med hensyn til det, der er sket under udvalgsbehandlingen, er der ingen, der kan komme med den indvending, at noget er blevet fejlet til side.

Så var der bebrejdelsen for mit politiske standpunkt. Der kan jeg forstå det sådan, at når man er uenig med hr. Hjortnæs, så er man — som han udtrykte det før, hvor vi drøftede ændringsforslaget — stivnet i sine politiske hensyn. Jeg tror nok, at hr. Hjortnæs selv har været temmelig stiv i denne sag. Jeg vil gerne til orientering om mit eget standpunkt oplyse, at jeg undlod at tilkendegive, om jeg fandt det rigtigt, at det skulle være en ændring i straffeloven, en ny bestemmelse i politivedtægten eller eventuelt en cirkulæreskrivelse, indtil vi havde set forlæg til alle disse 3 tekster liggende foran os på bordet, sådan at vi kunne vælge imellem dem, netop sådan som hr. Hjortnæs ønskede det. Det var jo hr. Hjortnæs' ønske, at der også skulle komme et udkast til en cirkulæreskrivelse, men først efter påske kom dette frem, trods det at behandlingen af denne sag ved behandlingen af straffelovsændringen allerede fandt sted den 30. oktober her i tinget.

Jeg har ikke været ubøjelig i denne sag. Jeg har været villig til at vælge imellem de muligheder, der kunne lægges frem, hvis vi kunne tilvejebringe det, der fra starten har været vores ønske: en klar regel, som enhver kunne se og tyde. Det var det, vi stemte om før, men denne klare regel i politivedtægten fik altså ikke noget flertal.

Må jeg så gå tilbage til selve spørgsmålet om, hvad vi herefter skal gøre. Hr. Ninn-Hansen ønsker, at sagens behandling skal afbrydes, og at vi skal gå tilbage til retsudvalget. Jeg vil gerne være med til at stemme for det uden ret megen tro på, at det giver noget resultat. Som jeg nævnte før, har vi prøvet på at endevende denne sag fra den 30. oktober og lige til engang i forrige uge, og vi kan jo se, hvortil vi er kommet. Vi er altså kommet til, at dette folketing deler sig i tre forskellige opfattelser, og intet vil kunne gennemføres, ikke det, der skulle give